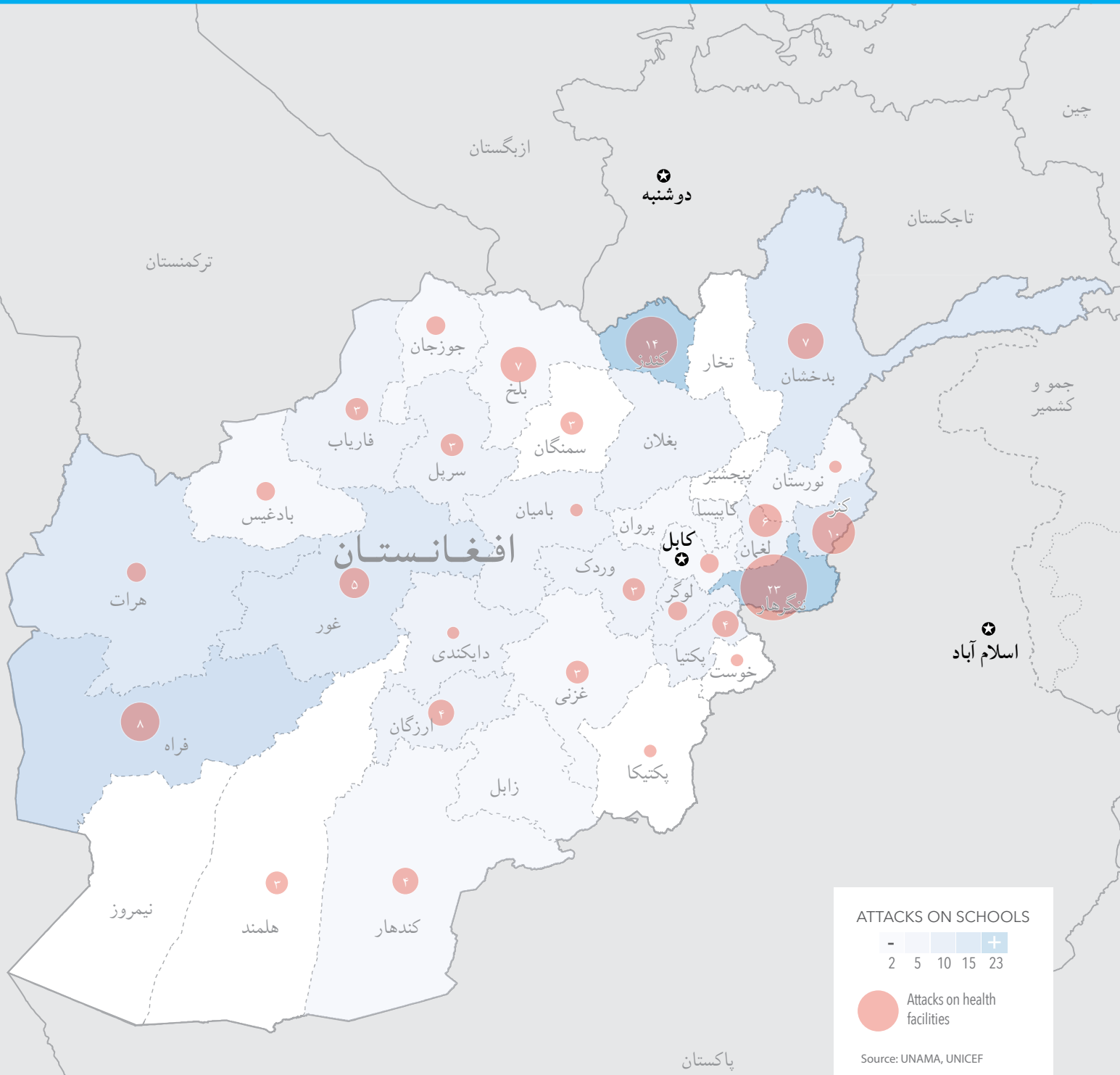

تعلیم و تربیہ و خدمات صحی در معرض خطر

رویدادها و حوادث مهم متضرر کننده دسترسی اطفال به خدمات
صحی و تعلیم و تربیہ در افغانستان

حوادث تعارضی علیه مکاتب	مکاتب بسته شده	اطفال خارج شده از مکتب	خطر و تهدید	افراد کشته، زخمی و یا اختطاف شده
۱۳۲	۳۶۹	۱۳۹,۰۰۰	۷۴	۷۵

امکانات صحتی برای حوادث	کلینیک های بسته شده	کودکان بازمانده از وقایع	خطر و تهدید	افراد کشته، زخمی و یا اختطاف شده
۱۲۵	۱۹	۹۰,۰۰۰	۶۴	۱۲۹

فهرست

۴.....	مقدمه
۶.....	چشم انداز آموزش و مراقبت های صحتی در معرض خطر
۸.....	تهدیدها علیه مکاتب، شفاخانه ها و پرسونل نهادهای یاد شده
۱۰.....	حملاتیکه دارای تاثیرات منفی بر مصئونیت کارکنان صحتی و آموزشی است
۱۵.....	آسیب رساندن هدفمندان بر مکاتب و شفاخانه ها - تحت قوانین بشر دوستانه بین المللی ممنوع میباشد
۱۹.....	استفاده نظامی از مکاتب و شفاخانه ها
۲۴.....	پیشنهادات
۲۵.....	همکاران
۲۶.....	نوت

مقدمه

شده، مکاتب و شفاخانه‌ها توسط حملات هدفمند و فیر متقابل آسیب دیده یا تخریب شده‌اند که بسیاری از آنها همچنان به دلایل ناامنی و تهدیدات و یا استفاده نظامی از آنها مسدود باقی مانده‌اند.

یافته‌های این گزارش مبتنی بر معلومات جمع‌آوری شده از تاریخ ۱ جنوری ۲۰۱۳ تا ۳۱ دسمبر ۲۰۱۵ توسط بخش حقوق بشر هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان (UNAMA)، و صندوق وجهی حمایت از اطفال ملل متحد (UNICEF) است. این گزارش متمرکز بر حملات و رویدادهایی است که به طور مستقیم با منازعات مسلحانه مرتبط می‌باشند- که شامل تأثیرات حملات جنایی بر مکاتب و شفاخانه‌ها که با انگیزه‌های فردی صورت گرفته است، نمی‌گردد. معلومات مطالعات موردی^۲ که با حمایت وجهی صندوق حمایت از کودکان ملل متحد در باره فیرهای متقابل بر مکاتب و شفاخانه‌ها انجام شده است نیز در این گزارش درج گردیده‌اند. تمام معلومات در چارچوب قوانین حقوق بشردوستانه بین‌المللی، حقوق بشر بین‌المللی، قانون جزای بین‌المللی و قوانین ملی و نیز قطعنامه‌های شماره ۱۶۱۲، ۱۸۸۲، ۱۹۹۸ و ۲۱۴۳ شورای امنیت ملل متحد تحلیل گردیده است.

نظارت و تثبیت معلومات به دلیل ناامنی‌های دوامدار و موانع دسترسی به معلومات در افغانستان همچنان به عنوان یک چالش باقی مانده است. از این رو، ارقام ارائه شده ممکن است کمتر از تعداد رویدادهایی باشد که شدت تأثیرات منازعات بر اطفال باشد که توسط طرفهای درگیر انجام شده است.

منازعات مسلحانه در افغانستان پیامدهای مخرب در این کشور و به خصوص بر اطفال آن دارد. در سال ۲۰۱۵، هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان (UNAMA)، و صندوق وجهی حمایت از اطفال ملل متحد (UNICEF) شاهد افزایش روزافزون رویدادهای نقض حقوق بشر و محافظت از اطفال در جریان منازعات مسلحانه، در مقایسه به سال ۲۰۱۴، در کشور بوده است. طی دوره یاد شده یک چهارم از تلفات و قربانیان ملکی اطفال بوده‌اند؛ جذب و استخدام اطفال و استفاده از آنها توسط طرفهای درگیر جنگ بیشتر از دو برابر گردیده و تعداد اطفالی که توسط طرف‌های درگیر در جنگ اختطاف شده‌اند، به سه برابر رسیده است.^۱

آنچه مایه نگرانی است، این است که دسترسی اطفال به خدمات تعلیم و تربیه و خدمات صحی در افغانستان ممکن است زمانی که یک مکتب یا شفاخانه به طور مستقیم یا غیر مستقیم توسط درگیریهایی مسلحانه تحت تأثیر قرار می‌گیرد، به خطر بیفتد. خشونت‌های مرتبط به منازعات بر زندگی اطفال، مریض‌ها، پرسونل تعلیم و تربیه و خدمات صحی و ظرفیت فعالیت تسهیلات آموزشی و صحی ضررهای زیادی برساند.

در طول سال ۲۰۱۵، اطفال با مشکلات متعددی در زمینه دسترسی به خدمات تعلیم و تربیه و صحی رو به رو بوده‌اند- خدماتی صحی و آموزشی افغانستان به دلیل ناامنی و خشونت‌های ناشی از منازعات که قبلاً در وضعیت شکننده و با محدودیت مواجه بود، این محدودیت‌ها بر اثر سطوح بلند فقر دیرینه در سراسر کشور، تشدید گردید است.^۲

در این گزارش، نحوه تأثیر مستقیم و غیر مستقیم خشونت، تهدید و تخویف طرفهای منازعات مسلحانه بر پرسونل خدمات صحی و معارف، کاهش فراهم بودن خدمات صحی و محدودیت دسترسی اطفال به خدمات اساسی صحی و تعلیم و تربیه، درج گردیده است. طی دوره یاد

مصنویت حقوقی برای مکاتب، شفاخانه‌ها، پرسونل تعلیم و تربیه و پرسونل صحی

موضع هیأت معاونت ملل متحد در افغانستان (یوناما) در قبال منازعات مسلحانه افغانستان این است که منازعات یادشده از نوع منازعات مسلحانه غیر بین المللی بوده و این منازعات بین نیروهای مسلح حکومت افغانستان و گروه های مسلح غیر حکومتی است.

افغانستان یکی از امضاء کنندگان کنوانسیون ۱۹۹۴ ژنیو و پروتکل الحاقی شماره ۱۱ مصوب ۱۹۹۷ ملل متحد است که مربوط به تامین مصنویت افراد ملکی در منازعات مسلحانه غیر بین المللی است. تحت قوانین حقوق بشر دوستانه بین المللی، حمله علیه نظامیان و تسهیلات غیر نظامی به شمول مکاتب و شفاخانه‌ها به طور کلی منع گردیده است. پروتکل الحاقی شماره ۱۱ ژنیو هر نوع عمل یا تهدید به خشونت با هدف اولیه ایجاد رعب و وحشت در بین افراد ملکی را منع قرارداده است.^۴

اصول تمایز، تناسب و اقدامات احتیاطی در حملات مسلحانه به طور قطع به حیث نورم های حقوق بین المللی عرفی ایجاد گردیده اند. این نورمها از طرفهای درگیر می خواهد تا از حمله به افراد غیر ملکی و تسهیلات ملکی در طول عملیات های نظامی خود داری کنند و تمام اقدامات ممکن را برای اجتناب از چنان حملات و در صورت وقوع، تمام اقدامات لازم را برای کاهش تلفات ملکی، مجروح ساختن افراد غیر ملکی و تخریب تسهیلات ملکی، اتخاذ نمایند.^۵

مزید بر آن، افغانستان اساسنامه رم (Rome Statute) محکمه جنایی بین المللی را تصویب کرده است، که در آن «حملات عمدی علیه ساختمانهای (... مکاتب [...])، شفاخانه‌ها و اماکنی که افراد مریض و مجروح در آن جمع شده اند، به شرط آنکه اماکن یاد شده برای اغراض نظامی مورد استفاده قرار نگیرند»، از جمله جنایات جنگی قلمداد می گردد.^۶

علاوه بر آن، افغانستان از جمله طرفهای کنوانسیون بین المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی است که همه افراد حق برخورداری از بالاترین استانداردهای فیزیکی و روانی ممکن و نیز حق تعلیم و تربیه را دارد.^۷ و همچنین همه افراد حق دسترسی به بلند ترین استانداردهای صحی و تسهیلات تدای بیماری‌ها و بازتوانی صحی را دارند.^۸ در کنوانسیون حقوق طفل نیز به شکل جامع حق اطفال به تعلیم و تربیه در ماده های ۲۸ و ۲۹ آن تسجیل گردیده است.^۹

قطعهنامه شماره ۱۹۹۸ ملل متحد در رابطه به نظارت و گزارشدهی حملات مسلحانه بر مکاتب و یا شفاخانه‌ها و پرسونل مربوطه نهادهای یاد شده

شورای امنیت ملل متحد در جولای ۲۰۱۱، قطعهنامه شماره ۱۹۹۸ را تصویب کرد، این قطعهنامه متمرکز بر بازتاب تاثیرات منازعات مسلحانه بر مصنویت تعلیم و تربیه و مراقبت های صحی است و از طرفهای درگیر می خواهد تا اقدامات بیشتری را برای تامین مصنویت مکاتب و شفاخانه‌ها اتخاذ نمایند.^{۱۰}

این قطعهنامه از «حمله به مکاتب و شفاخانه‌ها» به عنوان فورمول چتری هم برای حملات مستقیم علیه مکاتب و شفاخانه‌ها و هم آسیب رساندن غیر مستقیم ناشی از خشونت های ناشی از منازعات بر مردم یاد می کند. این تعریف شامل اعمالی می شود که منجر به تخریب کلی، اختلال در عمل و فعالیت یا تخریب جزئی نهادهای صحی و آموزشی به شمول حملات

فیزیکی، تخریبات متوازی تاثیرگذار بر دسترسی مردم به خدمات، غارت، تاراج و تخریب عمدی نهادهای یاد شده است. این قطعهنامه همچنین مرتبط با آسیب های مربوط به مصنویت افراد به شمول قتل، صدمه زدن، اختطاف و استفاده از افراد ملکی به حیث سپر انسانی، می باشد.

قطعهنامه ۱۹۹۸، از طرفهای منازعات مسلحانه می خواهد تا از دست زدن به اقداماتی که مانع دسترسی اطفال به تعلیم و تربیه و خدمات صحی به شمول استفاده نظامی از مکاتب یا شفاخانه‌ها می شود، خود داری کنند. قطعهنامه ۱۹۹۸ شورای امنیت ملل متحد از دبیر کل ملل متحد می خواهد تا به نظارت و گزارش دهی از استفاده طرفهای منازعات مسلحانه از مکاتب و شفاخانه‌ها که مغایر با حقوق بشردوستانه بین المللی است، ادامه دهد.

تفکیک رویدادهای نظامی تحت پوشش قطعهنامه ۱۹۹۸ شورای امنیت ملل متحد نظارت و گزارشدهی در مورد حملات بر مکاتب و شفاخانه‌ها در منازعات مسلحانه

رویدادهای مرتبط با معارف	رویدادهای مرتبط با خدمات مراقبت های صحی
■ حمله بر مکاتب	■ حمله بر شفاخانه‌ها
■ حمله بر پرسونل معارف	■ حمله بر پرسونل صحی
■ تهدید به حمله	■ تهدید به حمله
■ استفاده نظامی از مکاتب	■ استفاده نظامی از شفاخانه‌ها
■ سایر مداخله‌ها در بخش تعلیم و تربیه	■ سایر مداخله‌ها در بخش صحی

چشم انداز آموزش و مراقبت های صحی در معرض خطر

مکاتب

«اخلال در خدمات تعلیم و تربیه به دلیل خشونت های ناشی از منازعات مسلحانه متأسفانه چیز جدیدی در افغانستان نیست. مکاتب، مخصوصاً مکاتب دخترانه، به دلایل نا امنی، تهدیدهای مستقیم و حملات طرفهای ی در گیر در منازعات، همچنان دروازه های شان بر روری دختران بسته است. اقدامات قوی به شمول حساب گیری از کسانی که مرتکب چنان حملاتی برمکاتب می گردند از جمله اقدامات جدی است که باید در این زمینه اتخاذ شود. تامین حق تعلیم و تربیه اطفال، و کسب اطمینان از اینکه منابع لازم برای قادر ساختن آنها به تداوم تعلیم و تربیه شان با وجود منازعات و جابجایی های آنها فراهم است، باید جزئی از واکنش های یکپارچه ما در برابر این پدیده باشد. در صورتی که نتوانیم حق تعلیم و تربیه اطفال را تامین کنیم، سرنوشت نسل آینده کشور به خطر خواهد افتاد.» - لیلا زروگی (Leila Zerrougui)، نماینده خاص ملل متحد برای اطفال در گیر منازعات مسلحانه.

۵ رویداد در ولایت لغمان و ۱ رویداد در ولایت نورستان) ثبت کرده اند. هیئت معاونت ملل متحد برای افغانستان و صندوق وجهی حمایت از کودکان ملل متحد، ۲۷ رویداد را در زون غرب کشور (۱۲ رویداد در ولایت فراه، ۷ رویداد در ولایت هرات، ۶ رویداد در ولایت غور و ۲ رویداد در ولایت بادغیس) را ثبت کرده اند و ۲۶ رویداد در شمال شرق کشور (۱۶ رویداد در ولایت کندز و ۷ رویداد در ولایت بدخشان و ۳ رویداد در ولایت بغلان) ثبت گردیده است.

چنین رویدادها آسیب های عمده ای بر حق تعلیم و تربیه اطفال و بالاخص به فراهم بودن، دسترسی و کیفیت معارف وارد می کند. بیشتر از ۳۶۹ مکتب قسماً یا کاملاً مسدود گردیده و به دسترسی ۱۳۹،۰۴۸ متعلم (۶۵،۰۵۷ پسر و ۷۳،۹۹۱ دختر) و ۶۰۰ معلم را به خدمات تعلیم و تربیه آسیب رسانده است.

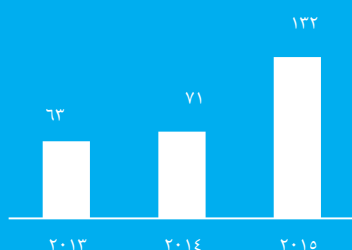
علاوه بر موانع دسترسی به معارف به دلایل نا امنی، طی سال ۲۰۱۵، عناصر مخالف حکومت^{۱۲} به طور عمدی دسترسی زنان و دختران به معارف را محدود ساختند که این امر شامل مسدود ساختن مکاتب، ممنوع ساختن تعلیم و تربیه برای دختران بالاتر از صنف ۴ و ۶ و ممنوع قراردادن کامل تعلیم دختران و زنان می شود.

در سال ۲۰۱۵، هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان (UNAMA)، و صندوق وجهی حمایت از کودکان ملل متحد (UNICEF) ۱۳۲ رویداد را که پرسونل معارف از آنها متضرر شده اند مستند کرده است که نشان دهنده ۸۶ فیصد افزایش^{۱۱} نسبت به دوره مشابه در سال ۲۰۱۴ و ۱۱۰ فیصد افزایش نسبت به دوره مشابه در سال ۲۰۱۳ است. دلیل افزایش تعداد این رویدادها به افزایش تهدیدات و ارباب علیه پرسونل معارف و کارکنان خدمات صحی نسبت داده می شود (که این رقم ۱۸۲ فیصد افزایش نسبت به سال ۲۰۱۴ و ۳۷۶ فیصد افزایش نسبت به سال ۲۰۱۳ را نشان می دهد).

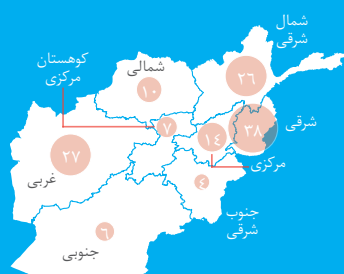
افزایش حملاتی که به معارف ضرر رسانده و به طالبان نسبت داده شده-۷۸ رویداد در مقایسه به ۲۹ رویداد در سال ۲۰۱۴ گزارش شده است. این افزایش در مغایرت با فرمان ملا محمد عمر که در سال ۲۰۱۱ مبنی بر هدایت پیروان خود در خود داری از حمله به مکاتب یا ارباب شاگردان مکاتب صادر شد بود، قرار دارد. ۱۳ علاوه بر آن، در سال ۲۰۱۲، طالبان اعلان کردند که آنها مخالف تعلیم و تربیه دختران نمی باشند.^{۱۴}

از جمله ۱۳۲ رویداد دارای تاثیرات منفی بر دسترسی به تعلیم و تربیه گذاشته اند، یوناما و یونیسف بیشترین موارد را در زون شرق کشور با مجموع ۳۸ رویداد (۲۳ رویداد در ولایت ننگرهار، ۹ رویداد در ولایت کنر،

حوادث مربوط به درگیری ها علیه مکاتب

مرور منطقه درگیری مرتبط به حوادث ۲۰۱۵

دسترسی کودکان به آموزش

۱۳۹،۰۴۸
طفل از رفتن به مکتب محروم شده است.

تسهیلات صحتی

«پیامدهای حملات علیه تسهیلات صحتی در افغانستان فراتر از بین بردن حیات انسان هاست. مردان و زنان و اطفالی که به تداوی نیاز دارند ممکن است به دلیل مریضی رنج ببرند یا جان خود را از دست بدهند، زیرا مردم در شفاخانه یا کلینیک ها احساس مصئون بودن ندارند و دیگر پرسونل صحتی برای تداوی آنها در شفاخانه ها و کلینیک ها وجود ندارد.»

- مارک بودن، هماهنگ کننده کمک های بشردوستانه در افغانستان

و ۲ مورد در جوزجان روی داده است.

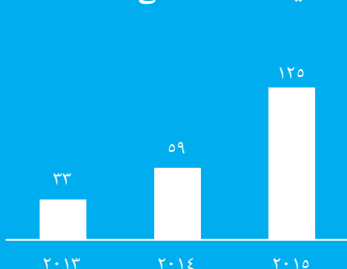
به طور کلی، عناصر مسلح مخالف حکومت، ۱۰۹ مورد حمله را بر تسهیلات صحتی انجام داده اند که تأثیرات منفی روی دسترسی به خدمات صحتی در سال ۲۰۱۵ داشته است. هیئت معاونت ملل متحد و صندوق وجهی حمایت از کودکان ملل متحد، ۱۵ مورد حمله به تسهیلات صحتی را به نیروهای طرفدار حکومت نسبت داده اند و ۱ مورد آن هنوز شناسایی نگردیده است.^{۱۶}

هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان (UNAMA)، و صندوق وجهی حمایت از کودکان ملل متحد (UNICEF) موارد حملات بر تسهیلات صحتی را مستند کرده اند که حاکی از افزایش این رویدادها و تأثیرات منفی آن بر خدمات تسهیلات مراقبت های صحتی است و رقم این رویدادها به ۱۲۵ مورد در سال ۲۰۱۵ رسیده است که این رقم در زمان مشابه ۵۹ مورد در سال ۲۰۱۴ و ۳۳ مورد در سال ۲۰۱۳ بوده است. شبیه تعلیم و تربیه، تهدیدها و ارباب پرسونل صحتی قسمت عمده این رویدادها را شامل می شود-۶۴ رویداد که ۵۲ فیصد کل قضایای تایید شده را شامل می شود مربوط تهدیدها و تخویف ها (ارباب ها) می گردد.

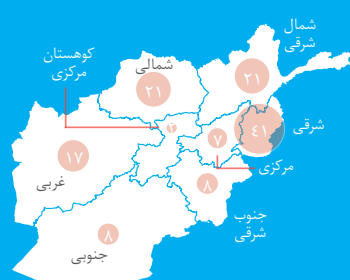
نزدیک به یک سوم تمام رویدادهای مربوط به خدمات صحتی در شرق افغانستان اتفاق افتاده است که شامل ۴۰ واقعه می گردد: براساس موارد ثبت شده توسط یوناما و یونیسف، ۲۳ رویداد در ولایت ننگرهار، ۱۰ رویداد در ولایت کنر، ۶ رویداد در ولایت لغمان و یک رویداد در ولایت نورستان اتفاق افتاده است (که تمام موارد به عناصر مخالف مسلح حکومت نسبت داده شده اند). در شمال شرق، هیئت معاونت ملل متحد و صندوق وجهی ملل متحد، ۲۱ رویداد را ثبت کرده اند که ۸ رویداد آن به نیروهای طرفدار حکومت نسبت داده شده است.^{۱۵} (۵ رویداد در کندوز و سه رویداد در ولایت بدخشان) و ۱۳ رویداد دیگر توسط عناصر مسلح مخالف حکومت (۹ رویداد در کندز و ۴ رویداد در بدخشان) صورت گرفته است. یوناما و یونیسف ۱۸ رویداد را در شمال ثبت کرده اند که همه آنها به عناصر مسلح مخالف حکومت نسبت داده شده است: ۷ مورد در بلخ، ۳ مورد در فاریاب، ۳ مورد در سمنگان، ۳ مورد در سرپل

در اول جولای ۲۰۱۵، نزدیک به ۳۰ تن از نیروهای امنیتی افغانستان یک عملیات جستجو را در یک شفاخانه منطقوی در ولایت کندوز در شمال شرق آغاز کردند، و تقریباً برای یک و نیم ساعت کنترل این شفاخانه را در اختیار خود گرفتند. این نیروها سه تن از مریضان را دست بند زدند، دو نفر محافظین شفاخانه را لت و کوب کردند، در داخل شفاخانه با مرمی فیر کردند و یکی از کارکنان شفاخانه را با قرار دادن میل تفنگ به صورتش تهدید کردند. در دوم ماه جولای، طبق گزارش ها این شفاخانه حدود ۵۰ مریض را که وضع صحتی شان چندان جدی نبود مرخص کرد (در حالیکه ۴۰ مریض دیگر در شفاخانه باقی ماند) و شفاخانه از پذیرش مریض های جدید خود داری کرد-احلال مستقیم در دسترسی مردم به خدمات مراقبت های صحتی است.

حوادث مربوط به درگیری ها علیه خدمات صحتی

مرور منطقه درگیری مرتبط به حوادث ۲۰۱۵

تلفات کودکان در سال ۲۰۱۵

۱ بر ۴
افراد در میان زخمی شده گان اطفال اند.

تهدیدها علیه مکاتب، شفاخانه ها و پرسونل نهادهای یاد شده

تهدیدهای ثبت و مستند شده در افغانستان علیه مکاتب، شفاخانه ها و پرسونل آنها شامل تهدیدهای عمومی، شخصی، نوشتاری، شفاهی می شود که به آدرس فردی یا گروهی یا مستقماً علیه تسهیلات آموزشی و صحی صورت گرفته اند. این تهدیدها به شکل های مختلف مانند ارسال نامه مبنی بر منع شمولیت دختران در مکاتب، پیام های پست شده عمومی، و نیز تهدیدهای به مرگ به شکل شفاهی یا نوشتاری از طریق تلفون مبیایل یا پیام های رادیویی علیه کارکنان و اکیسناسیون صورت گرفته است. تخویف نهاد ها و پرسونل آنها شامل تهدید، اخاذی و سایر اقدامات برای ایجاد ترس و وحشت می شود.

مکاتب

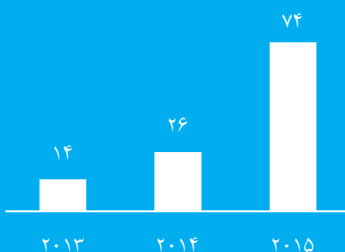
دختران، محدودیت مکتب رفتن دختران صنف ۴ یا ۶ بالاتر به مکتب یا منع کامل دختران به مکاتبی که معلم زن ندارند، می شود. این ۱۹ رویداد شامل دیگر شکل های خشونت که مانع دسترسی دختران به تسهیلات تعلیم و تربیه می شود مانند: تهدید و ترساندن، آتش زدن دو مکتب، دو حمله توسط مواد منفجره تعبیه شده، و یک مورد اختطاف، است. از جمله ۱۴ تهدید و تخویف، ۹ مورد آنها علیه معلمان و شاگردان بوده است که منجر به مسدود شدن مکاتب یا مسدود شدن قسمی ۲۱۳ مکتب^{۱۹} (به شمول ۹۴ مکتب مختلط که فقط بر روی دختران مسدود گردیده می شود)، که در نتیجه حداقل ۵۰,۶۸۳ دختر از دسترسی به مکاتب محروم شده اند. اغلب مکاتب های که کاملاً یا قسماً مسدود شده در ولایت های ننگرهار و هرات قرار دارند.

از اول جنوری ۲۰۱۳ تا ۳۱ دسمبر ۲۰۱۵، یوناما و یونیسف موارد رو به افزایش تهدید و تخویف علیه کارکنان معارف را ثبت و مستند سازی کرده اند. طی سال ۲۰۱۵، این رویدادها به طور روز افزونی منجر به اخلال در دسترسی اطفال به تسهیلات تعلیم و تربیه گردید و منجر به مسدود شدن مکاتب، منع دختران از دسترسی به تسهیلات تعلیم و تربیه و اخاذی از کارکنان معارف گردید. در سال ۲۰۱۵ یوناما و یونیسف ۱۹ رویداد را ثبت کرده اند که در آن عناصر مسلح مخالف حکومت به شکل مستقیم یا غیر مستقیم دسترسی دختران به تسهیلات تعلیم و تربیه را محدود کردند. این رویدادها شامل محدودیت های مستقیم مانند: منع کامل تحصیل

تهدیدهای عناصر مسلح مخالف حکومت علیه مکاتب

بین ماه های جون و دسمبر ۲۰۱۵، تهدیدها و ارباب های انجام شده توسط عناصر مسلح مخالف حکومت منجر به انسداد ۵ مکتب دخترانه و تعلیق صنف دخترانه در ۹۴ مکتب مختلط گردید که در نتیجه آن به تعداد ۲۷,۱۰۳ معلم دختر از دسترسی به تسهیلات تعلیم و تربیه. در ولسوالی شیندند، ولایت هرات، زون غرب محروم شده اند.

تهدید و ارباب علیه مکاتب و پرسونل معارف

گرایش های منطقه یی

۷۸٪

تهدید و ارباب در مناطق شمال شرقی، شرقی و غربی در سال ۲۰۱۵ تخمین زده شده است

خطرات علیه تعلیم دختران

در سال ۲۰۱۵ از ۱۴ حادثه تهدید و ارباب، ۷ حادثه منجر به بسته شدن ۲۱۳ مکتب

مکتب که حد اقل تأثیر گذار بالای

۵۰,۶۸۳

متعلمین اناث بود

تهدید معارف در ولایت ننگرهار- با ظهور ولایت خراسان داعش

در سال ۲۰۱۵، یوناما و یونیسف ۱۶ مورد تهدید و ارباب که پرسونل معارف را هدف قرار داده اند در شرق افغانستان شناسایی و مستند سازی کرده که ۱۲ مورد آن مربوط به ولایت ننگرهار می گردد؛ در دوره زمانی مشابه ۴ مورد در سال ۲۰۱۴، و ۴ مورد در سال ۲۰۱۳ از این نوع رویدادها در این ولایت اتفاق افتاده است. ظهور «ولایت خراسان داعش»^۲ به طور مستقیم با افزایش رویدادهای یاد شده ارتباط دارد که از جمله ۱۲ رویداد در سال ۲۰۱۵، تعداد ۸ رویداد آن به داعش ولایت خراسان نسبت داده شده اند. موارد خشونت های اعمال شده علیه معارف شامل به زور گرفتن معاشات معلمان و بستن اجباری تعداد ۶۸ مکتب در ولایت ننگرهار می گردد که بیشتر از ۴۸,۷۵۱ شاگرد حداقل ۱۶,۸۹۶ معلم از آن متاثر گردیده اند.

تسهیلات صحتی

در سال ۲۰۱۵، یوناما و یونیسف ۶۴ مورد تهدید و ارباب در بخش صحتی را ثبت کرده اند که در دوره زمانی مشابه در سال ۲۰۱۴، ۲۳ مورد و در سال ۲۰۱۳، ۱۵ مورد را ثبت و مستند سازی کرده اند. این رویدادها به طور مستقیم تأثیرات منفی بر دسترسی اطفال به خدمات صحتی به دلایل مسدود شدن مراکز خدمات صحتی، غارت و دست بردن به کلینیک ها و ارباب و ترساندن کارکنان خدمات صحتی، استفاده نظامی و تعلیق کمپاین های واکسیناسیون، داشته است.

عناصر مخالف دولت چهار کارکن خدمات صحتی را -در ماه می ۲۰۱۵ در ولایت کنر، زون شرق- که در حال سفر با یک وسیله نقلیه شخصی بودند، متوقف ساخته و آنها را به زور از موتر پایین آورده، و ابزارهای واکسیناسیون آنها را تخریب و سپس کارکنان یاد شده را اختطاف کردند. کارکنان یاد شده خدمات صحتی بعداً آزاد گردیدند.

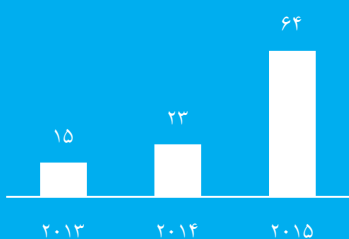
مسدود ساختن کلینیک ها

تهدید و ارباب پرسونل خدمات صحتی منجر به مسدود شدن حداقل ۱۹ کلینیک به شمول ۱۲ کلینیک در زون شرق که ۱۱ کلینیک آن در ولایت ننگرهار، مسدود گردید و همه آن رویدادها به ولایت خراسان داعش نسبت داده شده است و یک مورد در ولایت کنر به عناصر مسلح مخالف حکومت نسبت داده شده است. یوناما ۳ مورد دیگر بسته شدن تسهیلات صحتی، که شامل ۱ مورد در زون مرکزی-۱ مورد در زون غرب و ۱ مورد در زون جنوب کشور می شود، را به عناصر مخالف حکومت نسبت داده و ۲ مورد دیگر در زون های جنوب و شمال شرق را به نیروهای امنیتی افغان نسبت داده است.

عکاس: اندرو کولتی

تهدید و ارباب علیه شفاخانه ها و پرسونل صحتی

گرایش های منطقه بی

۸۰٪

تهدید و ارباب در مناطق شمال شرقی، شرقی و غربی در سال ۲۰۱۵ تخمین زده شده است

بسته شده کلینیک ها

در سال ۲۰۱۵ حادثه تهدید و ارباب منجر به بسته شدن حد اقل

۱۹

کلینیک شده است

حملاتیکه دارای تاثیرات منفی بر مصئونیت کارکنان صحی و آموزشی است

قطعهنامه شماره ۱۹۹۸ شورای امنیت ملل متحد شدیداً تخطی از مواد مندرج در قوانین بین الملل را تقبیح می کند و از طرفهای درگیر منازعات مسلحانه می خواهد تا از اقداماتی که مانع دسترسی اطفال به خدمات تعلیم و تربیه و صحی می شوند، خود داری کنند.

مکاتب

در اپریل ۲۰۱۵، در ولایت کنر زون شرق عناصر مخالف حکومت وارد یک مکتب پسرانه شده، گروهی از استادان را در یک اتاق احضار، به آنها توهین کرده و سپس دو معلم را از بین معلمان بیرون آورده و با فیر گلوله به قتل رساندند. [ارقام عمده تلفات و اختطاف پرسونل معارف ۲۱

در افغانستان، پرسونل معارف به شمول متعلمین به طور دوامدار با حملات و تهدیدهای عناصر مخالف حکومت به دلیل ارتباط آنها با خدمات تعلیم و تربیه که توسط حکومت فراهم می شود، مواجه هستند. برای مثال، یوناما موارد متعددی از کشته شدن، ضرب و شتم، اختطاف یا تهدید معلمان معارف توسط عناصر مخالف حکومت به اتهام حمایت از حکومت را ثبت و مستند سازی کرده است.

تسهیلات صحی

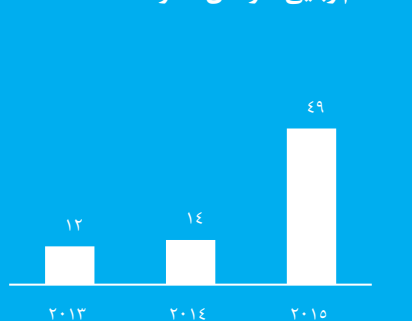
اختطاف های یاد شده که به نیروهای امنیتی افغانستان نسبت داده شده است، یوناما و یونیسیف تمام موارد یاد شده اختطاف را که بین سال های ۲۰۱۳ و ۲۰۱۵ واقع شده به عناصر مخالف حکومت نسبت داده اند.

تاثیرات منفی حملات علیه تاسیسات و پرسونل صحی شامل از دست دادن عرضه خدمات و تخریب تسهیلات صحی، می شود، حیات و صحت افراد نیازمند به خدمات صحی را به مخاطره انداخته و خدمات صحی که قبلاً در وضعیت چندان مطلوبی در افغانستان قرار نداشته اند، ۲۲ را بیشتر تضعیف می کند.

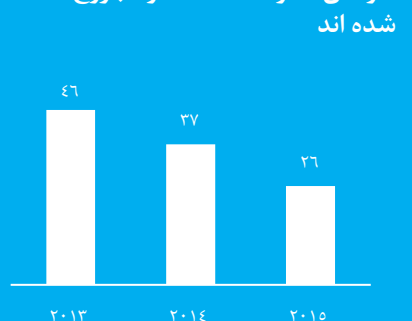
در سال ۲۰۱۵، یوناما و یونیسیف ۲۰ مورد قتل و ۴۳ مورد جراحت پرسونل خدمات صحی را در ولایات لوگر، ننگرهار، بلخ، کندهار، پکتیا، غزنی و کندز ثبت و مستند سازی کرده اند. قسمت عمده تلفات وارده به حمله هوایی نیروهای ایالات متحده که بر شفاخانه دکتران بی مرز (MSF) که به تاریخ ۳ اکتوبر ۲۰۱۵ در ولایت کندوز صورت گرفت، نسبت داده می شود که در آن ۴۹ پرسونل خدمات صحی کشته یا زخمی گردیدند.

در سال ۲۰۱۵، یوناما و یونیسیف ۶۶ مورد اختطاف کارکنان صحی-بیشتر از دو برابر سال ۲۰۱۴ (۳۱ مورد اختطاف) و شش برابر بیشتر از سال ۲۰۱۳ (۱۰ مورد اختطاف) را ثبت کرده اند. به استثنای یک مورد از

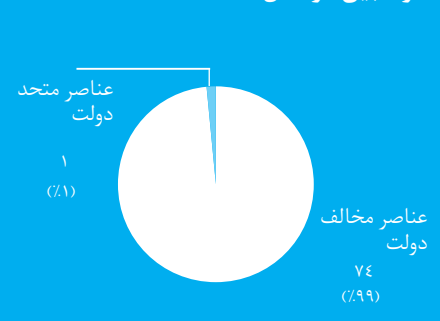
آدم ربایی کارکنان معارف

کارکنان معارف که کشته و مجروح شده اند

مرتکبین در سال ۲۰۱۵

وضع محدودیت بر کمپاین های پولیو و واکسیناسیون - تحلیلی از یونیسف و سازمان جهانی صحت

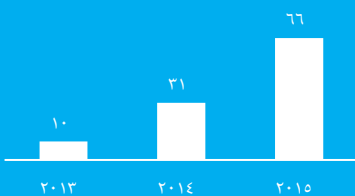
افغانستان یکی از دو کشور جهان است که هنوز مرض پولیو در آن وجود دارد، ۲۰ مورد پولیو در سال ۲۰۱۵، ۲۸ مورد در سال ۲۰۱۴ و ۱۴ مورد در سال ۲۰۱۳ در این کشور گزارش شده است. در طول سال ۲۰۱۵، مشکلات دسترسی و نا امنی، تاثیرات منفی بر دسترسی مردم بر تطبیق برنامه محو پولیو داشته است. تعداد ۸۹،۸۷۳ طفل نتوانستند در طول دسمبر ۲۰۱۵ در روزهای وقایه محلی واکسین شوند. این اطفال اغلب از ولایات کنر (۱۲،۶۳۸)، ننگرهار (۵۹،۶۵۰) و هلمند (۱۳،۴۹۳) بوده اند. ولسوالی هایی که با چالش های عمده مواجه بوده اند شامل ولسوالی چپرهار، ده بالا، کوت، بتیکوت و اچین ولایت ننگرهار می گردد که دلیل عمده آن نا امنی در ولسوالی های یاد شده است.^{۲۴}

طی دهه گذشته، طالبان چندین بیانیه برای حمایت از محو پولیو صادر کردند. برای مثال، در ۱۳ ماه می ۲۰۱۳، طالبان بیانیه ای را مبنی بر حمایت از کمپاین های واکسیناسیون به شرط انجام آن توسط پرسونل افغانی و احترام به ارزش های شریعت اسلامی اعلان کردند.^{۲۵} در سال ۲۰۱۵، با این حال، یوناما و یونیسف ۲۲ مورد رویداد را که بطور مستقیم بر کمپاین های واکسیناسیون تاثیر منفی داشته و عمدتاً به مخالفان مسلح حکومت به شمول طالبان نسبت داده شده، ثبت و مستند سازی کرده اند. این موارد شامل قتل، معلولیت و اختطاف واکسیناتوران، تهدید و ارباب علیه آنها و نیز تخریب وسایل واکسیناسیون می گردد. از ۲۲ مورد یاد شده ۱۰ مورد آنها در شرق افغانستان اتفاق افتاده است.

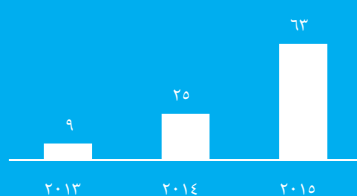

عکاس: فریدون پویا / یوناما

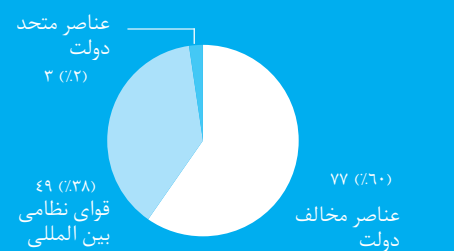
آدم ربایی کارکنان صحتی

کارکنان صحتی که کشته و مجروح شده اند

مرتکبین در سال ۲۰۱۵

حملات تأثیر گذار بر کارمندان محافظت
شده تعلیم و خدمات صحتی

آسیب رساندن هدفمندان بر مکاتب و شفاخانه ها - تحت قوانین بشر دوستانه بین المللی ممنوع میباشد.

این چه معنی می دهد؟

- حملات هدفمندان و عمدی بر علیه افراد ملکی ممنوع است.^{۲۶} حمله بر شفاخانه ها و مکاتب نقض قوانین بشردوستانه بین المللی محسوب می گردد، حتی اگر این تسهیلات در هنگام شب، در تعطیل آخر هفته و یارخصتی های دیگر به دلایل مختلف، مسدود میباشند، مشروط بر اینکه این تسهیلات برای مقاصد نظامی استفاده نشده باشند.
- حملات بدون تمایز/بدون تبعیض به حملات گفته میشود: که به یک هدف نظامی خاص طرح نشده باشد. بکار بردن یک شیوه یا وسیله که نتواند یک هدف خاص نظامی را معین کند، یا بکار بردن یک شیوه یا وسیله جنگی که تأثیرات آن نتواند طبق نیازمندی های، قوانین بشردوستانه بین المللی محدود گردد.
- تناسب: «یک حمله ای که ممکن است در آن تلفات اتفاقی جانی یا زحمی شدن افراد ملکی و خسارات مالی قابل پیش بینی باشد یا دارای ترکیبی از هر دو پیامد که ممکن در رابطه به دستاورد های واقعی و مستقیم پیشبینی شده بیش از حد نظامی باشد، نیز ممنوع است.»^{۲۷}
- تدابیر احتیاطی در حملات: «...افراد ملکی باید از مصئونیت کلی در برابر خطرات ناشی از عملیات های نظامی برخوردار باشند.»^{۲۸} در انجام عملیات نظامی، باید توجه جدی برای مصئونیت افراد ملکی، تسهیلات ملکی مبذول شود.» و تمام مراتب احتیاطی لازم باید «با هدف اجتناب» از آسیب رساندن به افراد و تسهیلات ملکی در نظر گرفته شده، و در هر حالت کوشش شود که از کشتار و مجروحیت غیر نظامیان، و تخریب تسهیلات ملکی جلوگیری به عمل آید.^{۲۹}
- غارت، دستبرد و تخریب و تملک املاک براساس نیازهای نظامی قابل توجیه و اجرا نیست: در هنگام درگیری های مسلحانه، چنان اعمالی ممکن است منجر به حمله بر شفاخانه ها و مکاتب شود که تحت قوانین بشر دوستانه بین المللی ممنوع گردیده است. این امر در تمام حالات خواه مکاتب و شفاخانه ها باز باشند یا بسته، دایمی باشند یا موقت، انتقالی باشند یا سیار، به شمول حمل و نقل مواد دارویی و ترانسپورت مکاتب و شفاخانه ها، و در جریان استفاده نظامی از این تسهیلات، و یا هم در جریان حملات "زد و گریز"، قابل تطبیق میباشد.

لباس های متعلمین که از دیوار یک مکتب نیمه ویران در کابل آویزان است

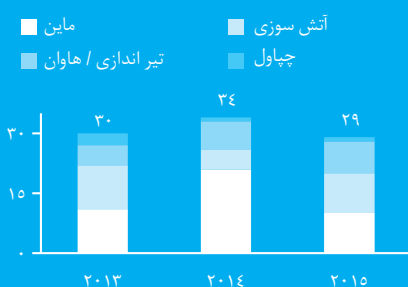
فیر های متقابل و مکاتب همجوار

در سال ۲۰۱۳، مطالعه که توسط موسسه «کییر CARE» و یونیسیف از ۹۷ مکتب متاثر از خشونت های برخاسته از منازعات مسلحانه صورت گرفت، و صاحبه های که با آموزگاران و کارکنان تعلیمی صورت گرفت، از ۹۷ موارد حمله، فقط ۱۴ موارد غیر قابل پیشبینی و کنترل (مکان نادرست و وقت نامناسب) را بیان کردند. در هریک از ۸۳ موارد -بیشتر از ۸۵ فیصد تخریب های متوازی سروی شده- پاسخ دهندگان دلیل اساسی آسیب به کارکنان، تسهیلات و شاگردان را نزدیکی مکاتب به محل طرفین درگیر منازعات مسلحانه می دانستند. در هریکی از این رویدادها، آموزگاران براین باور بودند که آسیب های وارده به آنها باید علی رغم نزدیکی مکاتب با طرفین درگیر کاهش یابد و این امر قبل از حمله طرفین به یکدیگر باید مد نظر گرفته شود.

یک صنف از مکتب متروکه که در خارج از شهر شوره ارزگان موقیعت داشت، این مکتب در حدود پنج سال قبل تعمیر گردیده ولی توسط نیروهای خاص ایالات متحده به حیث یک قرارگاه موقتی جهت انجام دادن عملیات های شان مورد استفاده قرار گرفته بود. موجودیت آنها در آن محل سبب تشدید جنگ گردیده و مردم محل از آنها تقاضا نمودند تا ساحه را ترک نمایند که بعد از سه هفته آنها ساحه را ترک نمودند. در جریان این زمان ساحه بزرگ از مکتب به علت جنگ ها ویران گردیده و در حال حاضر به شکل رها تهفته است. می سال ۲۰۱۵

عکاس: اندرو کولتی

حملات مستقیم بالای مکاتب

در ۲۹ جنوری ۲۰۱۵، یک گروه مخالف دولتی وارد یک لیسه دخترانه شده و مواد منفجره شانرا انفجار میدهند. و اخطاریه راهم در انجا می گذارند که در آن از مکاتب دخترانه به حیث «فحشا خانه» یاد کرده بودند و از مردم خواسته بودند که دخترانشان را به مکتب نفرستند. و گفته بودند که در غیر آن به عین سرنوشت مکتب دولتی اردوی پاکستانی در پشاور دچار خواهند شد. ۳۰ با اینکه در مکتب یاد شده هیچ فرد ملکی آسیب ندید ولی سه صنف تخریب گردید و احساس نا امنی عمیقی را در بین والدین و شاگردان ایجاد کرد-ولایت ننگرها، شرق افغانستان.

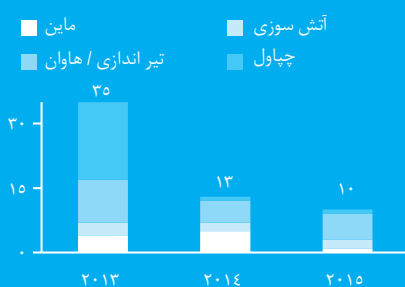
عکاس: اندرو کولتی

تسهیلات صحتی

در ۳ اکتوبر ۲۰۱۵، حمله نیروهای بین المللی بر شفاخانه ساحوی (MSF) در شهر کندز منجر به کشته و زخمی شدن ۸۵ نفر (۴۲ کشته و ۴۳ زخمی) گردید. مقامات ایالات متحده امریکا و ناتو ادعا کردند که این حمله یک حمله اشتباهی بوده و شفاخانه یاد شده جزء اهداف مستقیما نظامی آنها محسوب نمی گردیده است. این شفاخانه تنها مرکز صحتی کاملا فعال برای مراقبت های آسیب های روانی در منطقه شمال شرق کشور به شمار می رفت و تا اول اپریل ۲۰۱۶، بر روی مراجعین هنوز هم بسته بود. از اینرو، حمله مذکور تاثیرات مخربی بالای دسترسی تمامی مردم منطقه شمال شرق به خدمات صحتی را در پی داشته است.

حملات مستقیم بالای مراکز صحتی

جستجوی کلینیک ها

در ۳ حادثه

نیرو های طرفدار دولت مراکز صحتی را برای دستگیری ویا بازجویی بیماران ویا کارمندان صحتی جستجو کرده اند

غارت تجهیزات صحتی

در ۱۸ حادثه

در سال ۲۰۱۵ که تجهیزات صحتی غارت شده اند که باعث متأثر شده ۲۳ کلینیک شده است

از مکاتب و کلینیک‌ها به حیث مراکز رای دهی- انتخابات ریاست جمهوری در سال ۲۰۱۴ و برگزاری دور دوم آن

استفاده از مکاتب و کلینیک‌ها به حیث مراکز رای دهی به طور کلی تحت قوانین بشر دوستانه بین المللی منع نیست، اما در شرایط فعلی که ناسازگاری بین دولت و عناصر مخالف دولت در افغانستان جریان دارد، چنین استفاده‌ها از مکاتب و کلینیک‌ها افراد ملکی به شمول اطفال، معلمین، کارکنان صحی و بیماران را در معرض خطر قرار داده و مزایای حق تعلیم و تربیه و خدمات صحی را محدود میسازد. باوجود خطرات یاد شده، در ۵ اپریل ۲۰۱۴- در روزانتخابات ریاست جمهوری تعداد ۳،۵۴۶ مکتب و ۱۷۳ کلینیک به حیث مراکز رای دهی در سراسر کشور مورد استفاده قرار گرفتند. عناصر مسلح مخالفت حکومت، مراکز رای دهی را به طور عمدی به هدف اینکه پروسه انتخابات را اختلال کنند، مورد حمله قرار داده، و بر نیروهای امنیتی که به بخاطر تامین امنیت مراکز رای دهی موظف شده بودن حمله نمودند.^{۳۱} این حملات نه تنها منجر به کشته و زخمی شدن صد ها غیر نظامی شد، بلکه بسیاری از مکاتب را ویران ساخته، و به صورت عموم یک نوع وحشت را در بین اطفال نسبت به مکتب رفتن بعد از انتخابات خلق نمود.

در روز پنجم ماه اپریل ۲۰۱۴، یوناما گزارش داد که از ۱۳۷ مراکز صحی و ۳۵۴۶ مراکز آموزشی که به قسم مراکز رای دهی استفاده شده اند، دو مرکز صحی و ۴۵ مراکز آموزشی، مورد خشونت های برخاسته از انتخابات قرار گرفتند.^{۳۲} بعد از انتخابات ریاست جمهوری ۵ اپریل، که در آن هیچ یک از کاندیدها پنجاه فیصد آرا را بدست نیاوردند، دور دوم انتخابات به تاریخ ۱۴ جون بین دو کاندید پیشتاز برگزار شد. در خلال ۵ اپریل تا ۱۴ جون ۲۰۱۴، براساس معلومات یونیسف مجموعاً ۱۷۵ مکتب (که برای بیش از ۸۷،۵۰۰ شاگرد عرضه خدمات تعلیم و تربیه می نمودند)، و به حیث مراکز رای دهی استفاده می شدند، مورد حمله قرار گرفته و برای یک مدت طولانی مسدود گردیدند.^{۳۳} در ۱۴ جون، در روز دوم دور دوم انتخابات ریاست جمهوری، یونیسف ۲۲ مورد حمله علیه مکاتب که اغلب آنها در مرکز، شرق و شمال شرق افغانستان قرار داشته اند را ثبت کرده است.

پوچکهای مرمی بر روی زمین در داخل یک مکتب ترک شده در چاه انجیر (هم چنان مشهور به چنجیر) که فعلاً توسط اردوی ملی افغانستان در خط مقدم ولسوالی نادعلی بحیث پاسگاه نظامی استفاد می شود، این مکتب از لشکرگاه مرکز ولایت هلمند چندان دور نیست. بیرق سفید طالبان در نزدیک تر از ۱۰۰ متر دیده می شود. جنگ میان طالبان و اردوی ملی روزانه اتفاق می افتد. بسیاری از باشنده های منطقه خانه های شان را ترک کردند و بازار محلی عملاً خالی است. در ماه های اخیر این مکتب مرکز جنگ بوده و در یک مورد پیش از آنکه دوباره توسط اردوی ملی تصرف شود، در کنترل طالبان بوده است.

استفاده نظامی از مکاتب و شفاخانه ها

استفاده نظامی اشاره به سلسه فعالیت هایی دارد که طی آنها نیروها یا گروه های مسلح از فضای فیزیکی یک مکتب یا شفاخانه برای حمایت از تلاش های نظامی خود، خواه به شکل موقت یا یک دوره طولانی استفاده کنند. این امر شامل استفاده از شفاخانه ها یا مکاتب به حیث قشله عساکر یا جنگجویان یا به حیث پایگاه برای اجرای فعالیت های امنیتی می گردد.^{۳۴} هیچ ممنوعیت روشن/واضح مبنی برعدم استفاده نظامی از تسهیلات ملکی در قوانین بشردوستانه بین المللی ذکر نگردیده است، و از این رو، این امر بر اساس قطعنامه ۱۹۹۸ شورای امنیت ملل متحد، یک تخطی محسوب نمیشود.

مکاتب

مکتب) توسط نیروهای حامی حکومت مورد استفاده قرار گرفته اند. نوع استفاده نظامی از مکاتب از چند روز تا به چند ماه تفاوت داشته و دسترسی حد اقل ۸،۹۰۵ شاگرد (۵،۶۱۴ پسر و ۳،۲۹۱ دختر) را به تعلیم و تربیه محدود ساخته است. در مدت یاد شده عناصر مسلح مخالف حکومت، حداقل از ۱۱ مکتب در ولایت های ننگرهار، نورستان، لوگر و کندز برای مقاصد نظامی استفاده کرده اند.

در سال ۲۰۱۵، یوناما و یونیسف بیشترین رقم موارد استفاده نظامی از مکاتب توسط نیروهای حامی حکومت را در ولایت کندز ثبت کرده اند، استفاده نظامی از ۱۵ مکتب تاثیرات منفی بر تحصیل ۶،۶۸۰ شاگرد مکتب (۳،۹۸۰ پسر و ۲،۷۰۰ دختر) گذاشته است.

قطعنامه ۲۱۴۳ شورای امنیت ملل متحد، خاطرنشان ساخته است که استفاده نظامی از مکاتب ممکن است منجر به افزایش خطر حملات و نیز آسیب رساندن به آموزش اطفال شود و از تمام طرفین درگیر در منازعات مسلحانه خواسته است که به ماهیت ملکی بودن مکاتب احترام نمایند، و دولت ها را تشویق به اتخاذ اقدامات همه جانبه برای جلوگیری از استفاده نظامی مکاتب نموده است.

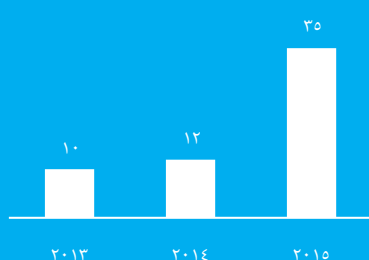
در پاسخ به مسئله اشغال نظامی مکاتب توسط نیروه های حکومتی، کمیته حقوق اطفال توصیه کرده است تا به اشغال نظامی مکاتب پایان داده شود و در مطابقت به اصول تفکیک قوانین بشر دوستانه بین المللی اقدامات صورت گیرد.^{۳۵} در شرایط منازعات مسلحانه، دولت ها باید از هر نوع اقدامات مخل در پروسه تعلیم و تربیه به شمول اشغال نظامی مکاتب اجتناب نمایند؛ به اصل تعهد برای تامین حداقل شرایط برای حق تعلیم و تربیه که غیر قابل اشتقاق است احترام بگذارند؛ و از حمله علیه شاگردان، معلمان و تسهیلات آموزشی جلوگیری نموده و عاملان آن را مجازات نمایند.^{۳۶}

تمام طرف های درگیر منازعات مسلحانه که از مکاتب برای مقاصد نظامی، به شمول استفاده به حیث قشله نظامی، انبار تسلیحات، مراکز فرماندهی، موضع دفاعی، پست دیده بانی و موضع آتش باری استفاده کرده اند.

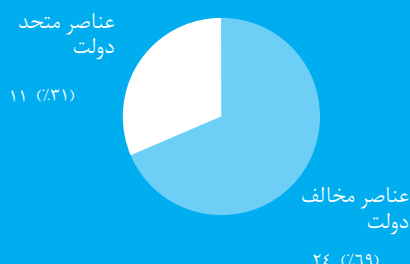
برای مثال، در سال ۲۰۱۵، تعداد ۳۵ مکتب (در مقایسه به ۱۲ مکتب در سال ۲۰۱۴ و ۱۰ مکتب در سال ۲۰۱۳) برای مقاصد نظامی مجموعاً برای ۱،۳۱۱ روز،^{۳۷} مورد استفاده قرار گرفته که قسمت عمده آن (۲۴)

از ۲۸ اپریل تا ۱۶ سپتمبر ۲۰۱۵، پولیس محلی افغان یک مکتب را به حیث قرار گاه عملیاتی خود مورد استفاده قرار داده و از چوکی ها و میزهای آن به قسم مواد سوخت برای پخت و پز استفاده کردند. در جریان استفاده نظامی مکتب یاد شده، تقریباً ۷۰۰ شاگرد (۳۴۰ دختر و ۳۶۰ پسر) و ۲۰ معلم (به شمول ۸ معلم زن) از دسترسی به مکتب و خدمات تعلیم و تربیه محروم ماندند. ولایت بغلان، شمال شرق کشور.

استفاده نظامی از مکاتب

مرتکبین

گرایش های منطقی

در سال ۲۰۱۵ در مناطق شمالشرقی و شرقی

۹۴٪

از مکاتب برای اهداف نظامی استفاده شده است

یک سرباز در حال آماده کردن ماشیندار PK در صنف یکی از مکاتب در چاه انجیر (معروف به چانجیر) که از طرف اردوی ملی افغانستان (ANA) برای پایگاه نظامی در ولسوالی ناد علی ولایت هلمند مورد استفاده قرار گرفته است.

اعلامیه مکاتب مصئون

در ماه می ۲۰۱۵، حکومت افغانستان یکی از اولین کشورهایی بود که اعلامیه مکاتب مصئون را امضا کرد.^{۳۸} اعلامیه مکاتب مصئون یک ابزار سیاسی است که دولت‌ها می‌توانند مجموعه‌ای از اقدامات جدی را برای بهبود مصئونیت مکاتب در جریان منازعات مسلحانه اتخاذ کنند. با امضای این اعلامیه، حکومت افغانستان همچنین موافقت کرده است تا رهنمودهایی را برای مصئونیت مکاتب و پوهنتونها به منظور جلوگیری از آنها از استفاده نظامی طرف‌های درگیر در جنگ وضع نماید.^{۳۹} طرح (رهنمودها) در پالیسی‌ها و چارچوب‌های عملیاتی تا حد امکان و مناسب با وضعیت موجود بوجود خواهد آمد. این رهنمودها رهنمایی‌های لازم را برای طرفین درگیر در منازعات مسلحانه خواه نیروهای دولتی یا غیردولتی فراهم می‌سازد، که میتواند در تعلیمات نظامی، برنامه‌های آموزشی، قواعد درگیری، دستگیر عملیاتی برای کاهش استفاده از تسهیلات آموزشی برای مقاصد نظامی و کاهش تأثیرات این نوع رویکردها بر ایمنی شاگردان و خدمات تعلیم و تربیه باید رعایت شود. این رهنمودها غیر الزام‌آور است و در بردارنده هیچ تعهد بین‌المللی نیست، هدف آنها ایجاد یک تغییر داوطلبانه رفتاری در راستای بهبود حفاظت ماهیت ملکی تسهیلات آموزشی دارد. این اعلامیه، فرصتی را برای افغانستان برای حمایت پیش‌فعاله از مصئونیت و تداوم آموزش در شرایط منازعه فراهم آورده است.

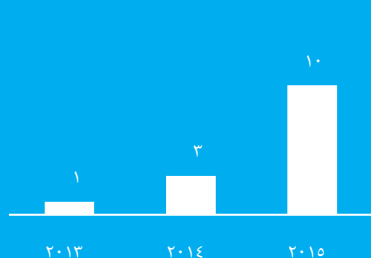

تسهیلات صحی

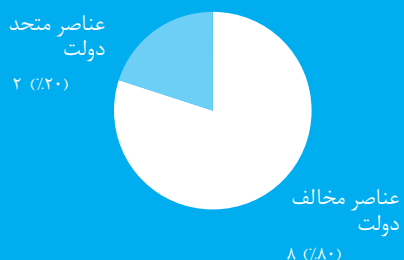
استفاده نظامی از کلینیک‌ها به حیث یک نگرانی همچنان مطرح است. در سال ۲۰۱۵، یوناما و یونیسف ۱۰ مورد استفاده نظامی از کلینیک‌ها را که ۸ مورد آن به عناصر مخالف حکومت و ۲ مورد آن به نیروهای حامی حکومت نسبت داده شده است، ثبت و مستندسازی کرده‌اند.^{۴۰}

در ۲۱ سپتامبر ۲۰۱۵، عناصر مخالف حکومت وارد دو مرکز خدمات صحی اولیه گردیده و تمام دواها و تجهیزات آنها را به غارت بردند. آنها کارکنان خدمات صحی را در یک جا جمع کرده و به آنها دستور دادند که معاش یک ماه خود را به حیث جریمه کار با حکومت به آنها بپردازند. در ۲۷ جنوری ۲۰۱۶، یک کلینیک به یک روستای دیگر انتقال یافت تا فعالیت‌های خود را برای عرضه خدمات صحی ادامه دهد، در حالیکه کلینیک اصلی همچنان مورد استفاده نظامی قرار داشت - ولایت ننگرهار - شرق افغانستان.

استفاده نظامی از مراکز صحی

مرتکبین

گرایش‌های منظوقی

در سال ۲۰۱۵ در مناطق شمالشرقی و شرقی

۸۰٪

از مراکز صحی برای اهداف نظامی استفاده شده است

عکاس: اندرو کولتی

پیشنهادات

تمام جوانب درگیر باید:

- فوراً از حملات بدون تبعیض و بی تناسب به منظور هدف قراردادن یا متاثر ساختن افراد و تسهیلات ملکی به شمول مکاتب و شفاخانه ها اجتناب بورزند. اقدامات موثر باید برای جلوگیری از همچو حملات و سایر اعمال خشونت آمیز علیه افراد ملکی اتخاذ گردد.
- اقدامات وقایوی به منظور جلوگیری از حملات در مناطق مسکونی صورت گیرد و از رعایت اصول تمایز، تناسب و احتیاط قوانین بشر دوستانه بین المللی اطمینان حاصل گردد.
- اطمینان حاصل گردد تا حق تعلیم و تربیه و صحت در مطابقت به قوانین بشر دوستانه بین المللی و قانون حقوق بشر تطبیق گردد.
- اطمینان حاصل گردد تا عاملان حمله بر نهادهای تعلیمی و صحی، پرسونل و مستفیدین آموزشی و صحی در صورتی که قوانین بشر دوستانه بین المللی و قانون حقوق بشر بین المللی را نقض می کنند، باید مسوول قرار داده شوند.

عناصر مخالف حکومت

- بیابیه های عامه صادره توسط رهبری طالبان مبنی بر حقوق بشر دختران و پسران در ساحات تحت نفوذ خود را مراعات کنند؛ از حمله و تهدید علیه شاگردان مکاتب (به خصوص دختران)، معلمان، پرسونل تعلیم و تربیه، ساختمانها و نهادهای آموزشی اجتناب بورزند.
- تطبیق تعریف از افراد ملکی که با حقوق بشر دوستانه بین المللی و اصول تمایز، تناسب و احتیاط در تمام عملیات های نظامی مطابقت داشته باشد.
- اطمینان حاصل گردد تا جنگجویان آنها از مکاتب، شفاخانه ها، کلینیک ها و دیگر ساحات مصئون در برابر مقاصد نظامی استفاده نکنند.
- از حمله، تهدید و اخلال در تلاش ها برای واکسیناسیون به شمول واکسیناتوران پولیو و کمپاین های واکسین پولیو خود داری کنند.
- دسترسی به خدمات بشری برای همه مردم در ساحات تحت کنترل یا نفوذ شان را باید مساعد سازند.

حکومت افغانستان

- مسوول قرار دادن اننده نیروهای امنیتی که بر مکاتب یا شفاخانه ها حمله یا آنها را در مغایرت با قوانین بین المللی مورد استفاده قرار میدهند. و اصول اطمینان از تقویت بخشیدن ساختارهای پیگردی، کاهش و حسابدگی.
- به طور منظم پارلمان را از تخطی های دارای تاثیرات منفی بر تسهیلات آموزشی و صحی و اقدامات گرفته شده توسط دولت، به منظور جلوگیری از خطرات با خبر ساخته واز حسابدگی عاملان همچو تخطی ها اطمینان دهند.

- اقدامات لازم را برای تقویت حق آموزش و اجتناب از اعمال اخلال در پروسه آموزش به شمول اشغال نظامی مکاتب اتخاذ نمایند؛ و به تعهدات خود مبنی بر تامین حداقل حق تعلیم و تربیه عمل نمایند؛ و از حمله علیه شاگردان، معلمان و تسهیلات آموزشی جلوگیری کرده و عاملان آن را مجازات نمایند.

- تمام اقدامات لازم برای تطبیق کامل شش اصل اعلامیه مکاتب مصئون را که در ماه می ۲۰۱۵ توسط حکومت افغانستان به امضاء رسیده است اتخاذ نمایند.

- مطمئن شدن از دسترسی به خدمات وقایوی، به خصوص وقایه در برابر پولیو از طریق واکسیناسیون پولیو برای جلوگیری از امراض دوران طفولیت و نیز امراضی که ممکن است بعداً به دلایل کوتاهی در وقایه امراض یاد شده عاید اطفال گردد.

- از حداکثر منابع موجود برای کسب اطمینان از موجود بودن، قابل دسترس بودن و پذیرا بودن خدمات تعلیمی و صحی با کیفیت، کالاهای و خدمات به تمام افغان ها، به خصوص گروه های در معرض منازعات مسلحانه مانند اطفال دارای معلولیت استفاده نمایند.

- از تحقق احکام بنیادی حقوق صحت و تعلیم و تربیه اطفال با استفاده از احداکثر منابع موجوده بر مبنای عدم تبعیض اطمینان حاصل گردد. اقدامات پسرورنده به منظور برخورداری افراد از محتوای اصلی این حقوق بر اساس وجود منازعات قابل توجیه نیست.

جامعه بین المللی

- افزایش کمک ها به دولت افغانستان جهت تطبیق برنامه ها به منظور جلوگیری از وارد شدن خسارات به مکاتب و شفاخانه ها به شمول استفاده نظامی مکاتب توسط طرف های درگیر در منازعات مسلحانه.
- حصول اطمینان از ارائه منابع کافی برای میکانیزم های نظارت و گزارش دهی موجود در سطح ملی و منطقوی.
- تشویق مسوولین به منظور دادخواهی برای مصئونیت بهتر اطفال متاثر از منازعات مسلحانه به حیث بخشی از تعامل خود با حکومت افغانستان.
- ملل متحد متعهد به نظارت و گزارش دهی دوامدار در زمینه شش تخطی جدی حقوق اطفال به شمول حمله بر مکاتب و شفاخانه است، و دولت افغانستان را جهت تطبیق اعلامیه مکاتب مصئون بطور دوامدار کمک می نماید. یوناما و یونیسف به تلاش های دادخواهی خویش با تمام طرف های درگیر منازعات مسلحانه برای کاهش حملات علیه مکاتب و شفاخانه ها و نیز عدم استفاده از آنها برای مقاصد نظامی ادامه خواهد داد.

ملل متحد تعهد نموده تا نظارت و گزارش دهی را در قسمت شش ساحه تخلف به شمول حملات بر علیه مکاتب و شفاخانه ها ادامه داده و همچنان در مورد حمایت دولت افغانستان در راستای تطبیق مکاتب مصون فعالیت های شان را ادامه بدهند. دفاتر یوناما و یونیسف به تلاش های وکالتی یا مدافعی با جناح های منازعاتی ادامه داده تا حملات بر مکاتب و شفاخانه ها را کاهش داده و از استفاده مکاتب و شفاخانه ها برای استفاده نظامی جلوگیری نماید.

بخش حقوق بشر سازمان ملل متحد (یوناما)، بخشی از دفتر کمیشنری عالی ملل متحد برای حقوق بشر.

دفتر کمیشنری عالی ملل متحد برای حقوق بشر و واحد حقوق بشر هیأت معاونت ملل متحد در افغانستان استراتژی کلی خویش را به منظور کسب اطمینان از مصونیت و تقویت حقوق بشر در افغانستان یا استراتژی «حقوق بشر در همه جا برای همه» را در حمایت از هر افغان تعقیب می نمایند. این استراتژی متمرکز بر پنج عرصه اولویت دارد: حفاظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه، محافظت اطفال در منازعات مسلحانه، محو خشونت علیه زنان و تقویت برابری جنسدر یا برابری جنسیتی؛ جنبه های حقوق بشری صلح و آشتی و جلوگیری از شکنجه در زمان توقیف و توقیف خودسرانه.

محافظت اطفال عمیقاً شامل برنامه کاری حقوق بشر یوناما بوده و از طریق قطعنامه شماره ۲۲۷۴ (مصوب ۲۰۱۶) ملل متحد قویاً با تمرکز بر لزوم حفاظت از مکاتب و شفاخانه ها تقویت گردیده و برجسته کننده نگرانی های شورای امنیت ملل متحد در مورد ادامه رویدادهای حمله بر کارکنان خدمات بشری و انکشافی به شمول حمله بر کارکنان خدمات صحتی و ترانسپورت و تسهیلات صحتی می باشد. این قطعنامه همچنین بر اهمیت نظارت و دادخواهی در زمینه ۶ تخطی جدی از حقوق طفل در چارچوب قطعنامه ۱۶۲۱ شورای امنیت ملل متحد در زمینه اطفال و منازعات مسلحانه تاکید می ورزد.

سندوق حمایت از کودکان ملل متحد (یونیسف) در افغانستان

یونیسف به شکل دوامدار از سال ۱۹۴۹ مصروف کار در افغانستان بوده است، که آن را به یکی از سازمانهای دارای دیرینه ترین خدمات حمایت بین المللی در افغانستان تبدیل کرده است. طی ۶۰ سال گذشته یونیسف حقوق اطفال و زنان را در سراسر افغانستان تقویت بخشیده و تلاش کرده است خدمات اساسی به شمول تعلیم و تربیه، صحت، تغذیه، محافظت، آب، بهداشت و حفظ الصحه را برای مستمندترین افراد فراهم کند.

جامعه بین المللی با تجهیز و توانمندسازی اجتماعات برای انکشاف توانایی های ذاتی و منابع کشور این فرصت را به دست می آورند تا صلح و ثبات را در افغانستان تقویت کنند. برنامه های یونیسف برای تحقق این هدف یک نقش محوری دارند. سندوق حمایت از کودکان ملل متحد برای افغانستان (یونیسف) مکلف به نظارت و دادخواهی در زمینه شش تخطی جدی از حقوق اطفال در چارچوب قطعنامه شماره ۱۶۱۲ شورای امنیت ملل متحد برای اطفال و منازعات مسلحانه می باشد.

دفترهماهنگی کمک های بشردوستانه سازمان ملل متحد (OCHA)

دفترهماهنگی کمک های بشردوستانه سازمان ملل متحد (OCHA) در سال ۲۰۰۹ دوباره فعالیت های خود را در افغانستان به هدف هماهنگی موثر و اقدامات اصولی بشر دوستانه آغاز کرد. این دفتر به منظور کمک های بشری مستقلانه به اساس اصول بنیادی بشری، بی طرفی و عدم جانبداری به منظور بلند بردن خدمات بشردوستانه طبق نیازمندی های آسیب پذیرترین مردم افغانستان در بخش های اساسی چون کاهش چالش های بشری، تقویت آمادگی ها و مساعی جلوگیری از کاهش آسیب پذیری در برابر حوادث طبیعی، دادخواهی برای حقوق افراد نیازمند و تسهیل راه حل های پایدار برای رسیدگی به عوامل ریشه ای مشکلات یاد شده صورت می گیرد.

گروه کاری کشوری نظارت و گزارشدهی سازمان ملل متحد (CTFMR)

در سپتمبر ۲۰۰۸ گروه کاری کشوری نظارت و گزارشدهی سازمان ملل متحد (CTFMR) مطابق به قطعنامه ۱۶۱۲ شورای امنیت ملل متحد در افغانستان ایجاد گردید. سکرتریت این گروه کاری متشکل از نمایندگان بخش حقوق بشر یوناما و یونیسف بوده که متشکل از مسئولین محافظت اطفال چون سازمان صحتی جهان و دفتر هماهنگی کمک های بشردوستانه سازمان ملل متحد می شود. گروه کاری کشوری نظارت و گزارشدهی سازمان ملل متحد (CTFMR) مکلف به نظارت، گزارشدهی و واکنش در برابر ۶ نقض جدی حقوق اطفال در منازعات مسلحانه است که در قطعنامه ۱۶۲۱ تسجیل یافته اند: کشتار و مجروحیت اطفال، استفاده از اطفال به حیث عسکر توسط طرف های منازعات مسلحانه، اختطاف اطفال، حمله بر مکاتب و شفاخانه ها، تجاوز جنسی و دیگر اشکال خشونت جنسی علیه اطفال و جلوگیری از دسترسی به خدمات بشری.

یک مریض ۱۰ ساله در آخرین روز اقامت شان در شفاخانه ایمرجنسی لشکرگاه ولایت هلمند، بعد از آنکه او در یک حمله انتحاری برکاروان نیروهای امنیتی افغانستان در لشکر گاه شدیداً زخمی شد، پای راستش را در این حادثه از دست داده است.

نوت

۱. مأموریت ملل متحد در افغانستان (UNAMA)، گزارش سالانه محافظت از غیر نظامیان در زمان منازعات مسلحانه، ۲۰۱۵، قابل دسترسی در https://unama.unmissions.org/sites/default/files/poc_annual_report.pdf. ۲۰۱۶_feb_۱۴_final_۲۰۱۵_report
۲. تقریباً ۷۰ فیصد نفوس افغانستان کمتر از ۲ دالر در یک روز درآمد دارند. اداره هماهنگی امور انسانی (OCHA)، چشم انداز نیازهای انسانی، نومبر ۲۰۱۵.
۳. موسسه کیر (CARE) با حمایت مالی صندوق وجهی ملل متحد، مکاتب در چنگال فیرهای دوجانبه: درک خسارت متوازی به مکاتب در افغانستان به حیث یک مشکل پلانگذاری (چاپ نشده) ۲۰۱۳.
۴. کمیته بین المللی صلیب سرخ، پروتکل الحاقی کنوانسیون جنیوا ۱۲ اگست ۱۹۴۹ و پروتکل II مربوط به مصئونیت قربانیان منازعات مسلحانه غیر بین المللی، ۸ جون ۱۹۷۷، ماده ۱۳ بند ۲.
۵. کمیته بین المللی صلیب سرخ، حقوق بشر بین المللی عرفی، قاعده ۱۵ تا ۲۱، انتشارات پوهنتون کمبریج، ۲۰۰۵.
۶. اجلاس عمومی ملل متحد، اساسنامه محکمه جنایی بین المللی روم (آخرین تعدیل ۲۰۱)، ۱۷ جولای ۱۹۹۸، ماده ۸ (۲) (ix) (B).
۷. ائتلاف بین المللی برای مصئونیت تعلیم و تربیه از حمله (GCEA)، مسوده رهنمودهای لوسن Lucen در باره مصئونیت مکاتب و پوهنتونها از استفاده نظامی در خلال منازعات مسلحانه، جون ۲۰۱۳، قابل دسترسی در: http://www.protectededucation.org/sites/default/files/documents/draft_lucens_guidelines.pdf
۸. ائتلاف بین المللی برای مصئونیت تعلیم و تربیه از حمله (GCEA)، مسوده رهنمودهای لوسن Lucen در باره مصئونیت مکاتب و پوهنتونها از استفاده نظامی در خلال منازعات مسلحانه، جون ۲۰۱۳، قابل دسترسی در: http://www.protectededucation.org/sites/default/files/documents/draft_lucens_guidelines.pdf
۹. کنوانسیون حقوق طفل
۱۰. ائتلاف بین المللی برای مصئونیت تعلیم و تربیه از حمله (GCEA)، مسوده رهنمودهای لوسن Lucen در باره مصئونیت مکاتب و پوهنتونها از استفاده نظامی در خلال منازعات مسلحانه، جون ۲۰۱۳، قابل دسترسی در: http://www.protectededucation.org/sites/default/files/documents/draft_lucens_guidelines.pdf
۱۱. ارقام ارائه شده درباره معارف و صحت برای سال ۲۰۱۴ که توسط یوناما ارائه گردیده شامل رویدادهای مکاتبی که به حیث مراکز رای دهی استفاده گردیده اند نمی شود زیرا نهادهای یاد شده جایگاه مصئون خود به عنوان «اماکن مصئون» را در طول دوره یاد شده از دست داده بودند.
۱۲. عناصر مخالف حکومت شامل تمام افراد و گروه های مسلحی می شود که در منازعات مسلح یا مخالفت مسلحانه در برابر حکومت افغانستان قرار دارند و یا در مخالفت مسلحانه علیه نیروهای بین المللی قرار دارند. این افراد و گروه ها شامل طالبان، و نیز افراد و سازمان های مسلح غیر دولتی می شود که به شکل مستقیم در خصومت ها علیه حکومت و نیروهای بین المللی قرار دارند نظیر شبکه حقانی، حزب اسلامی، جنبش اسلامی ازبکستان، اتحاد جهاد اسلامی، لشکر طیبه، جیش محمد، گروه هایی که خود را «داعش» می خوانند و دیگر گروه هایی که به طور مستقیم یا غیر مستقیم در اعمال و کنش های خصمانه به نیابت از احزاب و گروه های خود در منازعات مسلحانه دست دارند.
۱۳. شبکه تلویزیون ملی ایران (IRIN)، حکومت از فرمان طالبان در زمینه منع حمله به مکاتب استقبال کرد، ۲۹ مارچ ۲۰۱۱، قابل دسترسی در <http://afghanistan-۹۲۳۱۲/www.irinnews.org/report-government-hails-taliban-decree-schools>
۱۴. طالبان در بیانیه ای که در سال ۲۰۱۲ صادر شد، اعلان کردند که «نه قبلاً و نه در حال حاضر مخالف تعلیم و تربیه زنان نبوده ایم، بلکه تاکید کرده ایم که چنین تعلیمات در یک فضای اسلامی و در چارچوب اصول اسلامی صورت بگیرد»، واکنش سخنگوی امارت اسلامی در برابر گزارش های منتشره توسط ساندی تایمز، شهامت وب سایت، ۱۶ اگست ۲۰۱۲: <http://shahamat-english.com/english/index.php/reaction-of-spokesman-of-islamic-۲۸۸۰۶/paighamoon> ۹۸the-۸۰/emirate-towards-report-published-by-%E۲۹۹%۸۰/sunday-times/E۲
۱۵. ۵ رویداد در ولایت کندز روی داده است شامل حمله هوایی که توسط نیروهای بین المللی علیه موسسه (MSF) در شفاخانه شهر کندز به تاریخ ۳ اکتوبر ۲۰۱۵ صورت گرفت می شود. که طی آن ۴۹ پرسونل این شفاخانه کشته یا زخمی گردیدند.
۱۶. در سال ۲۰۱۴، عناصرمخالف حکومت ۴۴ حمله از ۵۹ حمله بر تسهیلات صحی را انجام داده اند؛ نیروهای طرفدار حکومت مسئول ۱۵ رویداد شناخته شده اند و عاملین ۱۰ رویداد ناشناخته باقی ماند. در سال ۲۰۱۳، عناصر مسلح مخالف حکومت، مسئول ۲۹ رویداد از ۳۳ رویداد شناخته شده اند، نیروهای طرفدار حکومت مسئول ۳ رویداد شناخته شده و عامل یک رویداد ناشناخته باقی مانده است.
۱۷. اطفال از دسترسی به مکتب در نتیجه خشونت های ناشی از منازعات مسلحانه محروم گشتند.
۱۸. ارقام سال ۲۰۱۳ و ۲۰۱۴ نشان دهنده تعداد اطفالی است که به دلیل بسته شدن مکاتب از نظر تعلیم و تربیه آسیب دیده اند، طبق گزارش ها از ۴۵۲ مکتب در این منطقه، ۲۵ مکتب آن مسدود بوده اند.
۱۹. اغلب مکتب های یاد شده در ولسوالی شیندند ولایت هرات به دلیل تهدیدهای مستقیم و ایجاد رعب و وحشت توسط عناصر مسلح مخالف حکومت بوده است و به تعقیب آن مسدود شدن مکاتب در ولایت ننگرهار به دلیل تهدیدهای داعش علیه تسهیلات تعلیم و تربیه در ولسوالی های کوت، بتیکوت و اچین بوده است.
۲۰. ولایت خراسان داعش محدوده جغرافیایی است که شامل ایران، کشورهای آسیای مرکزی و از طریق افغانستان و پاکستان تا هند را در بر می گیرد. در ماه نومبر ۲۰۱۴، اعلان وفاداری یک گروه به داعش با ایجاد بخش ولایت خراسان که شامل افغانستان و پاکستان می گردد گمانه زنی ها و گزارش ها در مورد جای پای باز کردن داعش در افغانستان را تقویت کرد. با این حال تا امروز، اسناد تایید شده اندکی در مورد حضور داعش در افغانستان که مستقیماً با عراق و سوریه در ارتباط باشد وجود دارد. در برخی ولایت ها مانند ننگرهار، گروه های جنگی وفاداری خود را به داعش اعلان کرده اند.
۲۱. ۳۶ فیصد مردم افغانستان به خدمات اساسی صحی (BPHS) دسترسی ندارند. اداره OCHA، بررسی نیازهای انسانی ۲۰۱۶، نوامبر ۲۰۱۵: ۱۸.
۲۲. کلینیک یاد شده در جنوری ۲۰۱۶ بازگشایی گردید.
۲۳. یکی از تهدیدات عناصر مخالف حکومت علیه منع کمپاین واکسیناسیون در ولایت کندهار و زابل در ماه جنوری ۲۰۱۶ با مذاکره در سطح مختلف به شکل موفقیت آمیزی رفع گردید.

۲۴. بیانیه طالبان، اعلامیه امارات اسلامی افغانستان در زمینه واکسیناسیون پولیو، ۱۳ می ۲۰۱۳. : <http://shahamat-english.com/index.declaration-of-the-islamic-۳۱۴۱۲/php/paighamoonaa-empire-of-afghanistan-regarding-the-polio-vaccination>, ۱۳ January ۲۰۱۴ accessed
۲۵. ICRC، قانون عرفی انسانی بین المللی، قاعده ۱. اصل تمایز بین افراد ملکی و نظامی، ۲۰۰۵، انتشارات پوهنتون کمبریج، https://www.icrc.org/customary-ihl/eng/docs/v1_chapter۱_org/customary-ihl/eng/docs/v1_rule۱
۲۶. ICRC، قانون عرفی بشری بین المللی، قاعده ۱۴. تناسب در حمله، انتشارات دانشگاه کمبریج، ۲۰۰۵. https://www.icrc.org/rule۱۴_chapter۴_customary-ihl/eng/docs/v1
۲۷. ICRC، پروتوکول الحاقی به کنوانسیون ۱۲ اگست ۱۹۴۹ مرتبط با پروتوکول (II) مصونیت قربانیان منازعات مسلحانه غیر بین المللی، ۸ جولای ۱۹۹۷، ماده ۱۳ (۱).
۲۸. ICRC، قانون عرفی بشری بین المللی، قاعده ۱۵ تا ۲۱، انتشارات دانشگاه کمبریج، ۲۰۰۵.
۲۹. در ۱۶ دسامبر ۲۰۱۴، مکتب دولتی فوجی های پاکستان مورد حمله گروه نظامی تحریک طالبان قرار گرفت که طی آن ۱۴۵ نفر به شمول اطفال مکتب کشته شدند.
۳۰. بین اول جنوری تا ۳۰ جون، یوناما ۶۷۴ مورد تلفات ملکی (۱۷۳ مورد مرگ و ۵۰۱ یک مورد جراحت) ناشی از حملات متمرکز بر پروسه انتخابات را که توسط عناصر مخالف حکومت انجام شده ثبت کرده است.
۳۱. اجلاس عمومی ملل متحد، جلسه شورای امنیت ملی متحد، [www.securitycouncilreport.org/atf/۲۰۱۴ June ۱۸-on-the-Situation-in-Afghanistan-۴۲۰/۲۰۱۴/S-۹۱۰/۶۸/A-۸CD۳-۴E۹C-۶D۲۷-۷B۶۵BFCF۹B/./cf.pdf.۴۲۰_۲۰۱۴_VD/s/CF۶E۴FF۹۶FF۹۹](http://www.securitycouncilreport.org/atf/۲۰۱۴June۱۸-on-the-Situation-in-Afghanistan-۴۲۰/۲۰۱۴/S-۹۱۰/۶۸/A-۸CD۳-۴E۹C-۶D۲۷-۷B۶۵BFCF۹B/./cf.pdf.۴۲۰_۲۰۱۴_VD/s/CF۶E۴FF۹۶FF۹۹)
۳۲. یونیسف این معلومات را از طریق منابع مختلف جمع آوری کرده است. کارکنان ریاست تعلیم و تربیه، مسئولین ریاست مصونیت کارکنان و اعضای شبکه مصونیت اطفال، دیپارتمنت ایمنی و امنیت ملل متحد و اعضای کمیته انکشافی اجتماعات محلی و مسئولین MRM یونیسف از طریق اقدامات انسانی برای اطفال گزارش نموده است، ۲۰۱۵. www.HAC_Afghanistan._۲۰۱۵_unicef.org/appeals/files/Final.pdf
۳۳. ائتلاف جهانی برای مصونیت معارف از حملات (GCPEA)، گزارش معارف زیر حملات، ۲۰۱۴، http://protectingeducation.org/sites/default/files/documents/eua.pdf.۰_full_۲۰۱۴_default/files/documents/eua.pdf
۳۴. به ۱/CRC/C/OPAC/LKA/CO para ۲۵. مراجعه شود.
۳۵. اجلاس عمومی ملل متحد، گزارش کمیشنر عالی حقوق بشر به سازمان اجتماعی فرهنگی ملل متحد، ۱۹ می ۲۰۱۵، E/۲۰۱۵/۵۹ پرگراف ۶۷.
۳۶. شش مکتب تا مارچ ۲۰۱۵ تحت استفاده نظامی باقی ماند.
۳۷. ائتلاف بین المللی برای مصونیت مکاتب از حملات (GCPEA)، اعلامیه مکاتب مصون، ۲۹ می ۲۰۱۵. http://www.protectingeducation.org/sites/default/files/documents/safe_schools_declaration-final.pdf
۳۸. Global Coalition to Protect Education from Attacks (GCPEA), Guidelines for Protecting Schools and Universities from Military Use during Armed Conflict ; available at: http://protectingeducation.org/sites/default/files/documents/guidelines_en.pdf
۳۹. تا مارچ ۲۰۱۶، ۲ کلینیک همچنان تحت استفاده نظامی عناصر مخالف حکومت و یک کلینیک تحت استفاده نیروهای حامی حکومت باقی مانده بود.

عكاس: نجيب فرزاد / يوناما

